

394L0063

Nr L 365/24

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

31.12.94

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 94/63/EG

av den 20 december 1994

om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I flera av Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram ⁽⁴⁾ framhålls betydelsen av att förebygga och minska luftförorening.

Om inga begränsningsåtgärder vidtogs skulle utsläppen av flyktiga organiska ämnen (VOC) från bensin och lösningsmedel i gemenskapen vara cirka 10 miljoner ton per år. VOC-utsläpp bidrar till bildandet av fotokemiska oxidanter, t.ex. ozon, som i hög koncentration kan skada människors hälsa, växter och material. Vissa VOC-utsläpp från bensin klassificeras som giftiga, cancerframkallande eller teratogena.

I anslutning till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar undertecknade gemenskapen den 2 april 1992 protokollet om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen eller deras

gränsöverskridande flöden, vilket syftar till att väsentligt minska VOC-utsläppen.

Ett viktigt steg i strategin för en allmän minskning av VOC-utsläpp i gemenskapen togs genom rådets direktiv 91/441/EEG av den 26 juni 1991 om ändring av direktiv 70/220/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon ⁽⁵⁾, som syftar till att under 10–15 år minska VOC-utsläppen genom avgaser och avdunstning från motorfordon med 80–90 %, motsvarande 40 % av de VOC-utsläpp till atmosfären som människan orsakar. Vid tidpunkten för antagandet av det direktivet ombads kommissionen att lämna förslag till ett direktiv om åtgärder för att minska avdunstningsförlusterna i alla led vid lagring och distribution av motorbränslen.

VOC-utsläppen från anläggningar för lagring och distribution av bensin utgör ca 500 000 ton per år eller ca 5 % av de sammanlagda VOC-utsläpp som människan orsakar. Dessa utsläpp utgör en stor andel av luftföroreningarna, särskilt i storstadsområden.

Tillgänglig teknik kan säkerställa en väsentlig minskning av avdunstningsförlusterna i distributionssystemet för bensin, inte minst genom återvinning av förflyktigade gaser.

Med hänsyn till internationell standardisering och av säkerhetsskäl vid lastning av fartyg bör de standarder för kontroll av avdunstning och återvinningssystem som skall tillämpas på lastningsanläggningar och fartyg utarbetas på IMO:s (Internationella sjöfartsorganisationens) nivå. Gemenskapen bör därför eftersträva att nödvändiga bestämmelser införs i MARPOL-konventionen under den nuvarande översynen av MARPOL, som skall avslutas under år 1996. Om MARPOL-konventionen inte ändras i detta avseende bör gemenskapen, efter samråd med sina viktigaste handelspartners, föreslå lämpliga åtgärder i fråga om fartyg och hamnanläggningar för tankning av fartyg.

⁽¹⁾ EGT nr C 227, 3.9.1992, s. 3 och EGT nr C 270, 6.10.1993, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr C 73, 15.3.1993, s. 6.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande den 24 juni 1994 (EGT nr C 194, 19.7.1994, s. 325), rådets gemensamma ståndpunkt den 4 oktober 1993, och Europaparlamentets beslut den 9 mars 1994 (EGT nr C 91, 28.3.1994, s. 82), bekräftat den 2 december 1994 (EGT nr C 342, 20.12.1994, s. 15). Förlämningskommitténs gemensamma text den 8 november 1994.

⁽⁴⁾ EGT nr C 112, 20.12.1973, s. 1, EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1, EGT nr C 46, 17.2.1983, s. 1 och EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 242, 30.8.1991, s. 1.

För att minska avdunstningsförlusterna i samband med tankning vid bensinstationer, som för närvarande uppgår till cirka 200 000 ton per år, kommer ytterligare åtgärder att krävas, så att alla avdunstningsutsläpp i samband med påfyllning av bensin kan begränsas.

För att undvika en snedvridning av konkurrensen och säkerställa att den inre marknaden fungerar som avsett är det nödvändigt att med utgångspunkt från en hög miljöskyddsnivå harmonisera vissa åtgärder i fråga om bensindistribution.

Hänsyn bör emellertid tas till de fördelar och nackdelar som kan bli följden av att åtgärder vidtas eller inte vidtas. Det är därför lämpligt att föreskriva om möjligheter till avvikelser och generella undantag i vissa fall. Vissa medlemsstater bör också ges möjlighet till längre tidsfrister för anpassningen mot bakgrund av de viktigare miljöåtgärder av olika slag som de redan kan ha vidtagit på detta område, liksom den särskilda börd som påläggs dem genom detta direktiv på grund utformningen av deras distributionssystem.

Gemenskapens åtgärder måste ta hänsyn till miljöförhållandena i gemenskapens olika regioner. Medlemsstaterna måste därvid kunna vidmakthålla eller vidta strängare åtgärder i fråga om avdunstningsförluster från fasta anläggningar i hela sitt territorium eller i geografiskt begränsade områden, om det konstateras att sådana åtgärder är nödvändiga för att skydda människors hälsa eller miljön på grund av särskilda förhållanden.

Bestämmelserna i punkt 1 i artiklarna 3, 4 och 6 i detta direktiv gäller utan att detta påverkar tillämpningen av rådets direktiv 83/189/EEG av den 8 mars 1983 om ett informationsförfarande för tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾.

För att säkerställa den fria handeln med bensin och utrustning inom gemenskapen och samtidigt säkerställa en hög säkerhetsnivå, är det nödvändigt att införa harmoniserade normer för bottenlastning av tankbilar. Det bör föreskrivas om standardisering av sådana normer och anpassningen av dem till den tekniska utvecklingen.

En kommitté bör inrättas som skall bistå kommissionen vid anpassningen av bilagorna till detta direktiv till den tekniska utvecklingen.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 92/400/EEG (EGT nr L 221, 6.8.1992, s. 55).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd

Detta direktiv skall tillämpas på verksamheter, anläggningar, fordon och fartyg som används för lagring, påfyllning och transport av bensin från en depå till en annan eller från en depå till en bensinstation.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *bensin*: alla mineraloljederivat med eller utan tillsatser som har ett ångtryck (Reid) på 27,6 kilopascal eller mer och som är avsedda för användning som bränsle i motorfordon, med undantag för flytande motorgas (LPG).
- b) *gaser*: varje gasformig förening som förångas från bensin.
- c) *lagringsanläggning*: varje stationär tank vid en depå som används för lagring av bensin.
- d) *depå*: varje anläggning som används för lagring eller lastning av bensin i tankbilar, järnvägstankvagnar eller fartyg, inbegripet alla lagringsanläggningar på depåns område.
- e) *transportbehållare*: varje tank som transporteras på väg, järnväg eller med fartyg och som används för överföring av bensin från en depå till en annan eller från en depå till en bensinstation.
- f) *bensinstation*: varje anläggning där bensin distribueras till bränsletankar i motorfordon från stationära lagringstankar.
- g) *befintliga lagringsanläggningar, utlastningsanläggningar, bensinstationer och transportbehållare*: sådana anläggningar, bensinstationer och transportbehållare som var i drift före den dag som avses i artikel 10 eller för vilka särskilt byggnads- eller verksamhetstillstånd enligt krav i den nationella lagstiftningen beviljades före den dag som avses i artikel 10.
- h) *nya lagringsanläggningar, utlastningsanläggningar, bensinstationer och transportbehållare*: sådana anläggningar, bensinstationer och transportbehållare som inte omfattas av g.

- i) *volymomsättning*: den största sammanlagda årliga mängd bensin som under något av de tre föregående åren har lastats ut från en lagringsanläggning vid en depå eller från en bensinstation till transportbehållare.
- j) *gasåtervinningsanläggning*: utrustning för återvinning av bensinångor, inbegripet eventuella buffert-tankssystem vid en depå.
- k) *fartyg*: ett fartyg i inlandssjöfart enligt definitionen i kapitel 1 i rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart⁽¹⁾.
- l) *målreferensvärde*: ett riktvärde för den allmänna bedömningen av lämpligheten av de tekniska åtgärderna enligt bilagorna; således inte ett gränsvärde för de enskilda anläggningarna, depåerna och bensinstationerna.
- m) *mellanlagring av gaser*: mellanlagring av gaser i en tank med fast tak vid en depå för senare överföring till och återvinning vid en annan depå. Överföring av gaser från en lagringsanläggning till en annan vid en och samma depå skall inte betraktas som mellanlagring av gaser enligt detta direktiv.
- n) *utlastningsanläggning*: varje anläggning vid en depå vid vilken bensin kan fyllas på transportbehållare. Utlastningsanläggningar för tankbilar omfattar en eller flera utlastningsanordningar.
- o) *utlastningsanordning*: varje utrustning vid en depå vid vilken bensin kan fyllas på i en tankbil i taget.

Artikel 3

Lagringsanläggningar vid depåer

1. Lagringsanläggningar skall konstrueras och användas i enlighet med de tekniska föreskrifterna i bilaga 1.

Dessa föreskrifter är avsedda att minska den totala årliga förlusten av bensin till följd av lastning och lagring vid varje lagringsanläggning i depåerna, så att den understiger målreferensvärdet 0,01 viktprocent av volymomsättningen.

Medlemsstaterna får vidmakthålla eller kräva strängare åtgärder i hela sitt territorium eller i geografiskt avgränsade områden där man konstaterat att sådana åtgärder är nödvändiga för att skydda människors hälsa eller miljön på grund av särskilda förhållanden.

Medlemsstaterna får vidta andra tekniska åtgärder för att minska bensinförluster än de som fastställs i bilaga 1, om sådana alternativa åtgärder visas vara minst lika effektiva.

⁽¹⁾ EGT nr L 301, 28.10.1982, s. 1.

Medlemsstaterna skall informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen om redan vidtagna åtgärder eller om särskilda åtgärder enligt denna punkt som de avser att vidta och skälen för detta.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas

- a) från och med den dag som avses i artikel 10 i fråga om nya anläggningar,
- b) tre år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om befintliga anläggningar, om depåns volymomsättning överstiger 50 000 ton per år,
- c) sex år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om befintliga anläggningar, om depåns volymomsättning överstiger 25 000 ton per år,
- d) nio år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om alla andra befintliga lagringsanläggningar vid depåer.

Artikel 4

Lastning och lossning av transportbehållare vid depåer

1. Påfyllnings- och tömningsutrustning skall konstrueras och användas i enlighet med de tekniska föreskrifterna i bilaga 2.

Dessa föreskrifter är avsedda att minska den totala årliga förlusten av bensin vid lastning och lossning av transportbehållare vid depåer, så att den understiger målreferensvärdet 0,005 viktprocent av volymomsättningen.

Medlemsstaterna får vidmakthålla eller kräva strängare åtgärder i hela sitt territorium eller i geografiskt avgränsade områden där man konstaterat att sådana åtgärder är nödvändiga för att skydda människors hälsa eller miljön på grund av särskilda förhållanden.

Medlemsstaterna får vidta andra tekniska åtgärder för att minska bensinförlusterna än de som fastställs i bilaga 2, om sådana alternativa åtgärder visas vara minst lika effektiva.

Medlemsstaterna skall informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen om redan vidtagna åtgärder eller om särskilda åtgärder enligt denna punkt som de avser att vidta och skälen för detta. Kommissionen skall bedöma om åtgärderna är förenliga med bestämmelserna i fördraget och i denna punkt.

Alla depåer med utlastningsanläggningar för tankbilar skall vara utrustade med minst en utlastningsanordning som uppfyller de krav för utrustning för bottenlastning som fastställs i bilaga 4. Dessa krav skall ses över regelbundet och vid behov ändras i enlighet med förfarandet i artikel 8.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas

- a) från och med den dag som avses i artikel 10 i fråga om nya depåer för lastning av tankbilar, järnvägstankvagnar eller fartyg,
- b) tre år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om befintliga depåer för lastning av tankbilar, järnvägstankvagnar eller fartyg, om volymomsättningen överstiger 150 000 ton per år,
- c) sex år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om befintliga depåer för lastning av tankbilar och järnvägstankvagnar, om volymomsättningen överstiger 25 000 ton per år,
- d) nio år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om alla andra befintliga utlastningsanläggningar vid depåer för lastning i tankbilar och järnvägstankvagnar.

3. Nio år efter den dag som avses i artikel 10 skall de krav för utrustning för bottenlastning som fastställs i bilaga 4 tillämpas på alla utlastningsanordningar för tankbilar vid samtliga depåer, om inte undantag medges i enlighet med punkt 4.

4. Som ett undantag från punkterna 1 och 3 gäller att bestämmelserna i dessa punkter inte skall tillämpas

- a) på befintliga depåer med en volymomsättning under 10 000 ton per år,
- b) på nya depåer med en volymomsättning under 5 000 ton per år belägna på små, avlägsna öar.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de depåer som berörs av undantaget genom det rapporteringsförfarande som avses i artikel 9.

5. Spanien får medge ett undantag på ett år från den tidsfrist som fastställs i punkt 2 b.

Artikel 5

Transportbehållare

1. Transportbehållare skall konstrueras och användas i enlighet med följande krav:

- a) Transportbehållare skall konstrueras och användas så att kvarvarande gaser stannar i behållaren sedan den tömts på bensen.
- b) Transportbehållare för leverans av bensen till bensinstationer och depåer skall vara konstruerade och användas så att de kan ta hand om och kvarhålla gaser från lagringsanläggningar vid bensinstationer eller depåer. För järnvägstankvagnar gäller detta endast om de levererar bensen till bensinstationer eller depåer där mellanlagring av gaser tillämpas.
- c) Utom i fråga om utsläpp via säkerhetsventilerna skall gaser som avses i a och b stanna kvar i transportbehållaren till dess återfyllning sker vid en depå.

Om transportbehållaren efter tömning av bensen därefter används för andra produkter än bensen och i den utsträckning återvinning av gaser eller mellanlagring av gaser inte är möjlig, får ventilation tillåtas i ett geografiskt område där det inte är troligt att utsläppen beaktansvärt bidrar till uppkomsten av miljö- eller hälsoproblem.

- d) Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall säkerställa att tankbilar regelbundet tryckprovas för att kontrollera gastätheten och att funktionen hos vakuum/tryckventilerna på samtliga tankbilar regelbundet kontrolleras.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas

- a) från och med den dag som avses i artikel 10 i fråga om nya tankbilar, järnvägstankvagnar och fartyg,
- b) tre år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om befintliga järnvägstankvagnar och fartyg, om de fylls vid en depå för vilken artikel 4.1 är tillämplig,
- c) i fråga om befintliga tankbilar, när de utrustats för bottenlastning i enlighet med föreskrifterna i bilaga 4.

3. Som ett undantag gäller att bestämmelserna i punkt 1 a, b och c inte skall tillämpas på gasförluster vid mätning med användning av mätsticka som företas på

- a) befintliga transportbehållare, och
- b) nya transportbehållare som börjar användas under fyra år efter den dag som avses i artikel 10.

Artikel 6

Påfyllning av lagringsanläggningar vid bensinstationer

1. Påfyllnings- och lagringsutrustning skall konstrueras och användas i enlighet med de tekniska föreskrifterna i bilaga 3.

Dessa föreskrifter är avsedda att minska den totala årliga förlusten av bensen till följd av påfyllning i lagringsanläggningar vid bensinstationer, så att den understiger målreferensvärdet 0,01 viktprocent av volymomsättningen.

Medlemsstaterna får vidmakthålla eller kräva strängare åtgärder i hela sitt territorium eller i geografiskt avgränsade områden där man konstaterat att sådana åtgärder är nödvändiga för att skydda människors hälsa eller miljön på grund av särskilda förhållanden.

Medlemsstaterna får vidta andra tekniska åtgärder än de som fastställs i bilaga 3 för att minska bensinförlusterna, om sådana alternativa åtgärder visas vara minst lika effektiva.

Medlemsstaterna skall informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen om redan vidtagna åtgärder eller om särskilda åtgärder enligt denna punkt som de avser att vidta och skälen för detta.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas
 - a) från och med den dag som avses i artikel 10 i fråga om nya bensinstationer,
 - b) tre år efter den dag som avses i artikel 10
 - i fråga om befintliga bensinstationer med en volymomsättning över 1 000 m³ per år,
 - i fråga om befintliga bensinstationer, oavsett volymomsättning, som är belägna under permanenta bostäder eller arbetslokaler,
 - c) sex år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om befintliga bensinstationer med en volymomsättning som är större än 500 m³ per år,
 - d) nio år efter den dag som avses i artikel 10 i fråga om alla andra befintliga bensinstationer.
3. Som ett undantag från punkterna 1 och 2 gäller att dessa punkter inte skall tillämpas på bensinstationer med en volymomsättning under 100 m³ per år.
4. I fråga om bensinstationer med en volymomsättning under 500 m³ per år får medlemsstaterna medge undantag från kraven i punkt 1, om bensinstationen är belägen i ett geografiskt område eller på en plats där det inte är troligt att utsläppen beaktansvärt bidrar till uppkomsten av miljö- eller hälsoproblem.

Medlemsstaterna skall genom det rapporteringsförfarande som avses i artikel 9 lämna uppgifter till kommissionen om områden för vilka de avser medge sådana undantag och om eventuella ändringar som avser sådana områden.

5. Nederländerna får medge ett undantag från den tidsplan som fastställs i punkt 2 på följande villkor:

- De åtgärder som krävs enligt denna artikel genomförs som ett led i ett bredare, befintligt nationellt program för bensinstationer, vilket samtidigt inriktar sig på flera miljöproblem, som vatten-, luft- och markförorening samt avfallshantering, och vars genomförande är noga planerat.
- Avvikelser från tidsplanen får uppgå till högst två år, varvid samtliga program skall vara genomförda inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2 d.
- Kommissionen skall underrättas om beslut som innebär avsteg från den tidsplan som fastställs i punkt 2, inbegripet fullständig information om undantagets räckvidd och varaktighet.

6. Spanien och Portugal får medge undantag med ett år från den tidsfrist som fastställs i punkt 2 b.

Artikel 7

Ändringar i bilagorna

Utom i fråga om de gränsvärden som anges i bilaga 2 punkt 2 skall nödvändiga ändringar för att anpassa bilagorna till detta direktiv till den tekniska utvecklingen antas i enlighet med förfarandet i artikel 8.

Artikel 8

Kommittén

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och har en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

4. Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 9

Övervakning och rapportering

Rapporter om genomförandet av detta direktiv skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 5 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön⁽¹⁾. Kommissionen bör om så är lämpligt till sin första rapport föga förslag till ändringar av detta direktiv, särskilt om att

⁽¹⁾ EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

utvidga räckvidden till att omfatta gasåterförings- och återvinningssystem för utlastningsanläggningar och fartyg.

Artikel 10

Genomförande i nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta direktiv senast den 31 december 1995. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Slutbestämmelse

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 1994.

På Europaparlamentets vägnar

K. HÄNSCH

Ordförande

På rådets vägnar

K. KINKEL

Ordförande

BILAGA 1

FÖRESKRIFTER FÖR LAGRINGSANLÄGGNINGAR VID DEPÅER

1. Ytterväggen och taket till tankar ovan jord skall vara målade i en färg som har en strålvärmereflexionskoefficient på minst 70 %. Detta arbete får planeras så att det utförs inom ramen för det normala underhållet av anläggningen inom en treårsperiod. Medlemsstaterna får medge undantag från denna bestämmelse för att skydda landskapsbilden i områden som har fastställts av nationella myndigheter.

Denna bestämmelse skall inte tillämpas på tankar som är anslutna till en gasåtervinningsanläggning som uppfyller kraven i bilaga 2 punkt 2.

2. Tankar med utvändiga flytande tak skall vara utrustade med en primär tätning som täcker det ringformade mellanrummet mellan tankväggen och det flytande takets utvändiga omkrets och med en sekundär tätning över den primära. Tätningarna skall vara utförda så att minst 95 % av gaserna behålls jämfört med en motsvarande tank med fast tak utan utrustning för att kvarhålla gaserna (dvs. en tank med fast tak med endast tryck/vakuumventil).

3. Alla nya lagringsanläggningar vid depåer där gasåtervinning krävs i enlighet med artikel 4 i direktivet (se bilaga 2) skall vara

- a) utformade som tankar med fast tak som är anslutna till gasåtervinningsanläggningen i enlighet med kraven i bilaga 2, eller
- b) utrustade med ett flytande tak, utvändigt eller invändigt, med primära och sekundära tätningar som uppfyller kraven i punkt 2.

4. Befintliga tankar med fast tak skall

- a) vara anslutna till en gasåtervinningsanläggning i enlighet med kraven i bilaga 2, eller
- b) ha ett invändigt flytande tak med en primär tätning som bör vara utformad så att minst 90 % av gaserna kvarhålls jämfört med en motsvarande tank med fast tak utan utrustning för att kvarhålla gaser.

5. De krav som gäller för utrustning för att kvarhålla gaser enligt punkterna 3 och 4 är inte tillämpliga på tankar med fast tak vid depåer där mellanlagring av gaser är tillåten i enlighet med bilaga 2 punkt 1.

BILAGA 2

FÖRESKRIFTER FÖR LASTNINGS- OCH LOSSNINGSANLÄGGNINGAR VID DEPÅER

1. Gaser som förflyktigas vid lastning av transportbehållare skall via en gastät ledning återföras till en gasåtervinningsanläggning för återvinning vid depån.

Denna bestämmelse är inte tillämplig på tankbilar som lastas ovanifrån så länge detta lastningssätt är tillåtet.

Vid depåer där bensen lastas i fartyg får en gasförbränningsanläggning användas i stället för en gasåtervinningsanläggning, om gasåtervinning är riskfylld eller tekniskt omöjlig på grund av de återförda gasernas volym. Kraven i fråga om utsläpp till luft från gasåtervinningsanläggningen skall även gälla en sådan gasförbränningsanläggning.

Vid depåer med en volymomsättning under 25 000 ton per år får mellanlagring av gaser ersätta omedelbar gasåtervinning vid depån.

2. Den genomsnittliga VOC-koncentrationen i utsläpp från gasåtervinningen – korrigerad för utspädning under behandlingen – får inte överskrida 35 g/Nm³ per timme.

I fråga om gasåtervinningsanläggningar som installerats före den 1 januari 1993 får Förenade kungariket medge undantag från det gränsvärde på 35 g/Nm³ per timme som fastställs i denna bilaga på följande villkor:

- Gränsvärdet 50 g/Nm³ per timme får inte överskridas för anläggningen, mätt i enlighet med föreskrifterna i denna bilaga.
- Undantaget skall upphöra senast nio år efter den dag som avses i artikel 10 i direktivet.
- Kommissionen skall underrättas om de enskilda anläggningar som berörs av detta undantag, inbegripet uppgifter om deras volymomsättning av bensen och VOC-utsläppen från anläggningen.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall säkerställa att mät- och analysmetoder samt mätningarnas frekvens fastställs.

Mätningarna skall göras under en hel arbetsdag (minst sju timmar) med normal volymomsättning.

Mätningarna får vara kontinuerliga eller icke kontinuerliga. Om kontinuerliga mätningar inte utförs skall minst fyra mätningar per timme göras.

Den totala mätavvikelsen på grund av utrustning, kalibreringsgas och mätförfarande får inte överskrida 10 % av mätvärdet.

Den utrustning som används skall kunna mäta koncentrationer ned till 3 g/Nm³.

Precisionen skall vara minst 95 % av mätvärdet.

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall säkerställa att förbindelseledningarna och rörinstallationerna kontrolleras regelbundet i fråga om läckage.

4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall säkerställa att utlastningen avbryts vid utlastningsanordningen i händelse av gasläckage. Utrustning för sådan avstängning skall installeras vid utlastningsanordningen.

5. Om lastning ovanifrån av tankbilar är tillåten skall lastningsarmens mynning hållas nära tankbilens botten för att undvika stänk vid lastningen.

BILAGA 3

FÖRESKRIFTER FÖR LASTNINGS- OCH LAGRINGSANLÄGGNINGAR VID BENSINSTATIONER OCH DEPÅER DÄR MELLANLAGRING AV GASER SKER

Gaser som avgår vid leverans av bensin till lagringsanläggningar vid bensinstationer och i tankar med fast tak som används för mellanlagring av gaser skall via en gastät förbindelseledning återföras till den transportbehållare som levererar bensinen. Påfyllning får inte ske om inte anordningarna är på plats och fungerar korrekt.

BILAGA 4

FÖRESKRIFTER FÖR BOTTENLASTNING, GASÅTERFÖRING OCH ÖVERFYLLNINGSSKYDD PÅ EUROPEISKA TANKBILAR**1. Kopplingar**

- 1.1 Kopplingen för flytande bensin på lastningsarmen skall vara en honkoppling som passar till en 4 tums (101,6 mm) API-hankoppling anbragt på fordonet enligt definitionen i

– API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottenlastning och gasåtervinning för MC-306 tankbilar (avsnitt 2.1.1.1, Type of adapter used for bottom loading)

- 1.2 Kopplingen för gasåterföring på utlastningsanordningens gasåterföringsslang skall vara en honkoppling med kam och not som passar till en 4 tums (101,6 mm) hankoppling med kam och not på fordonet enligt definitionen i

– API RECOMMENDED PRACTICE 1004
SEVENTH EDITION, NOVEMBER 1988

Bottenlastning och gasåtervinning för MC-306 tankbilar (avsnitt 4.1.1.2, Vapour recovery adapter)

2. Lastningsföreskrifter

- 2.1 Den normala lastningshastigheten per lastningsarm skall vara 2 300 liter per minut (dock högst 2 500 liter per minut).

- 2.2 När depån arbetar under högsta belastning får utlastningsanordningens gasåterföringssystem, inbegripet gasåtervinningsanläggningen, åstadkomma ett mottryck på högst 55 millibar på fordonssidan av gasåterföringskopplingen.

- 2.3 Alla godkända fordon med bottenlastning skall vara försedda med en identifikationsplåt som anger största tillåtna antalet lastningsarmar som får användas samtidigt för att säkerställa att, vid ett maximalt mottryck i anläggningen på 55 millibar enligt punkt 2.2, inga gaser släpps ut genom sektionernas P- och V-ventiler.

3. Anslutning av fordonets jordförbindelse/överfyllningsskydd

Utlastningsanordningen skall vara utrustad med en utrustning för överfyllningsskydd som, när den är ansluten till fordonet, skall ge en säker signal som visar att lastning får ske, om ingen av tankbilsfackens överfyllningssensorer registrerar en för hög nivå.

- 3.1 Fordonet skall anslutas till kontrollenheten på utlastningsanordningen via en 10-polig elkabel av standardtyp. Hankontakten skall vara monterad på fordonet och honkontakten skall vara monterad på en flexibel kabel som ansluts till kontrollenheten på utlastningsanordningen.

- 3.2 Högnivåavkännarna på fordonet skall vara antingen termistorsensorer med 2 ledare, optiska sensorer med 2 ledare, optiska sensorer med 5 ledare eller ett motsvarande kompatibelt system som är felsäkert. (Anm: Termistorerna skall ha negativ temperaturkoefficient).
- 3.3 Kontrollenheten på utlastningsanordningen skall passa till fordonssystem med både 2 och 5 ledare.
- 3.4 Fordonet skall vara anslutet till utlastningsanordningen genom överfyllningssensorernas gemensamma återledning, som skall vara ansluten till ben nr 10 på hankontakten via fordonets chassi. Ben nr 10 på honkontakten skall vara ansluten till kontrollenhetens låda, som måste ha kontakt med utlastningsanordningens jordförbindelse.
- 3.5 Alla godkända fordon för bottenlastning skall vara försedda med en identifikationsplåt (se punkt 2.3) som anger den typ av överfyllningssensor som används (dvs. 2 eller 5 ledare).

4. Anslutningarnas placering

- 4.1 Utlastningsanordningen skall uppfylla följande villkor för lastning och gasåterföring när det gäller fordonsanslutningen:
- 4.1.1 Höjden på vätskekopplingsanordningarnas mittaxel skall vara högst 1,4 m (tom), minst 0,5 m (fylld), med en idealhöjd på 0,7–1,0 m.
- 4.1.2 Det horisontella avståndet mellan kopplingsanordningarna skall vara minst 0,25 m (det idealiska minimiavståndet är 0,3 m).
- 4.1.3 Samtliga vätskekopplingsanordningar skall vara belägna inom ett område som är högst 2,5 m långt.
- 4.1.4 Kopplingsanordningen för gasåterföring skall helst placeras till höger om vätskekopplingsanordningarna vid en höjd på högst 1,5 m (tom) och minst 0,5 m (fylld).
- 4.2 Jordförbindelse/överfyllningsanslutningen skall placeras till höger om vätske- och gasåterföringskopplingarna vid en höjd på högst 1,5 m (tom) och minst 0,5 m (fylld).
- 4.3 Dessa anslutningar får endast anbringas på en sida av fordonet.

5. Säkerhetsfunktioner

5.1 *Jordförbindelse/överfyllningsskydd*

Lastning får inte ske om inte den kombinerade jordförbindelse/överfyllningskontrollenheten har gett en signal som tillåter detta.

Vid överfyllning eller om fordonets jordförbindelse bryts skall kontrollenheten på utlastningsanordningen stänga utlastningsanordningens kontrollventil.

5.2 *Gasåterföringskontroll*

Lastning får inte ske om inte gasåterföringsslangen är ansluten till fordonet och de gaser som avgår kan flöda fritt från fordonet in i anläggningens gasåterföringssystem.
